

SZKENNELT IRAT

RL 1426 016 005 198 7

Egr. K.M.B. K.27067/2015

MISKOLCI TÖRVÉNYSZÉK 2.	
Közigazgatási Iroda	
Az ügy száma: K 200.pk_720.001/2020	
Érkezett: 2020 APR. 22	
Pld.: 1	Mell.: 7 db + 1 meghívó (bábel)
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / e-mailen / faxon / hivatali kézbesítéssel / hivatali kapun	
aláírás: [Handwritten Signature]	

Csedeti esk.: 2020 apr. 4

(irat konszultációval)

ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
Ügyszám: N/ 00 837 - 0 / 2020	
Érkezett: 2020 MÁJ 15.	
Példány: 4	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 db	71

Tisztelt Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

részére

Miskolci Törvényszék
Miskolc
Dózsa György út 4. 3525

útján

alkotmányjogi panasz

Molnárné Posztós Zsuzsanna

panaszosnak

képv.:

Lohn Ügyvédi Iroda

az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.067/2019/3. számú ítéletével, a Kúria
Kfv.X.38.292/2019/2. számú végzésével és a
2011. évi CXCI. törvény egyes rendelkezéseivel
szemben!

2020. április 9.

Csatolva 8 db melléklet.

200.pk. titkárnál

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

TARTALOM

1	TÉNYÁLLÁS.....	4
2	ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK.....	5
2.1	AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRE	5
2.2	A PANASZ HATÁRIDŐBEN BEADOTTNAK MINŐSÜL.....	5
2.3	A PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK FELTÉTELEI TELJESÜLNEK	5
2.4	A PANASZTÉTELI JOGOSULTSÁG	5
2.5	NYILATKOZAT SZEMÉLYES ADATOK NYILVÁNOSSÁGRA HOZATALÁRÓL.....	5
2.6	KÖZVETLEN ÉRINTETTSÉG.....	5
2.7	JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK KIMERÍTÉSE.....	5
3	INDOKOLÁS	6
3.1	A JOGERŐS ÍTÉLET ÉS A FELÜLVIZSGÁLATI VÉGZÉS ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉGE	6
3.1.1	<i>Az emberi méltósághoz való jog, a szociális biztonsághoz való jog, a törvény előtti egyenlőséghez és egyenlő bánásmódboz való jog sérelme.....</i>	6
3.1.2	<i>A tisztességes eljárásból és a jogorvoslatból való jog sérelme.....</i>	8
3.2	AZ MMTV. ALAPTÖRVÉNY-ELLENES RENDELKEZÉSEI	9
3.2.1	<i>Törvény előtti egyenlőség, egyenlő bánásmódboz való jog sérelme.....</i>	10
3.2.2	<i>Az emberi méltósághoz, és a szociális biztonsághoz való jog sérelme.....</i>	12

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG!

Alulírott **Molnárné Posztós Zsuzsanna** (

panaszos, kívül jegyzett és **M/1** alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm (Lohn Ügyvédi Iroda, ; eljáró ügyvéd: dr. Lohn Balázs, útján ezennel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem a tisztelt Alkotmánybíróság elé

- (1) az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.067/2019/3. szám alatt meghozott jogerős ítéletével (a továbbiakban: „**Jogerős Ítélet**”) és a Kúria Kfv.X.38.292/2019/2. számú végzésével (a továbbiakban: „**Felülvizsgálati Végzés**”), valamint
- (2) a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény („**Mmtv.**”) 2. §-a (1) bekezdésének a) pontjával és 2. §-a (3) bekezdésével (a továbbiakban együtt: „**Rendelkezők**”)

szemben.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- (1) Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: „**Alaptörvény**”) 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és 24. cikke (3) bekezdésének b) pontja, valamint az *Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLJ. törvény* (a továbbiakban: „**Abtv.**”) 27. §-ának (1) bekezdése alapján, az Abtv. 43. §-ának (1) bekezdése szerint

- (i) az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt 4.K.27.067/2019/3. szám alatt meghozott jogerős ítéletét (a továbbiakban: „**Jogerős Ítélet**”) és a Kúria Kfv.X.38.292/2019/2. számú végzését (a továbbiakban: „**Felülvizsgálati Végzés**”) alaptörvény-ellenességét megállapítani, és

- (ii) a Jogerős Ítéletet és a Felülvizsgálati Végzést megsemmisíteni;

és ezzel együtt az Alaptörvény 28. §-ának (2) bekezdése szerint kérem, hogy

- (1) az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének c) pontja és 24. cikke (3) bekezdésének a) pontja, valamint az Abtv. 26. §-ának (1) bekezdése alapján, az Abtv. 41. §-ának (1) bekezdése szerint
 - (i) a Rendelkezők alaptörvény-ellenességét megállapítani,
 - (ii) a Rendelkezőket megsemmisíteni, továbbá
 - (iii) a Rendelkezők érintett ügyben való alkalmazását megtiltani

szíveskedjék.

1 TÉNYÁLLÁS

Alkotmányjogi panaszom alapjául az alábbi tényeket kívánom előadni.

Előadom, hogy 2004 februárjában volt utoljára munkahelyem, utána várandós lettem az első gyermekemmel. Ezt követően 2006 januárjában a második 2009 januárjában a harmadik, majd 2011 novemberében pedig a negyedik gyermekem is megszületett. Ez idő alatt minden időmet gyermekeim iránti, születésük előtti és utáni gondoskodásának, nevelésének szenteltem, és több-kevesebb sikerrel igyekeztem gyermekeim és saját megélhetésemet férjem jövedelméből, a GYES támogatás által nyújtott jövedelem-kiegészítéssel fedezni. 2015-től négygyerekes főállású anya vagyok.

2018-ban jóindulatú agydaganattal diagnosztizáltak, mely egy későbbi orvosi beavatkozás útján sikeresen eltávolításra került, de sajnos látásom súlyosan és visszafordíthatatlanul sérült. Látássérülésem foka miatt jelenleg nem hogy gyermekeimet, de magamat is segítséggel vagyok csak képes ellátni, így családnk mindennapi élete pénzübeli támogatás hiányában gyakorlatilag ellehetetlenült.

2019. február 18. napján megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránti kérelmet terjesztettem elő a Heves Megyei Kormányhivatal Egri Járási Hivatalánál (a továbbiakban: „**Járási Hivatal**”), melyet a Járási Hivatal 2019. március 28. napján kelt, 79-2-00453/2019/9. számú határozatával elutasított. A Járási Hivatal megállapította, hogy egészségi állapotom mértéke 13% (D minősítési csoportba tartozó megváltozott munkaképességű személy), azonban a kérelem benyújtását megelőző években nem szereztem meg az Mmtv. által megkövetelt, *a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény* (a továbbiakban: „**Tbj.**”) szerinti biztosítási időt, és emiatt a megváltozott munkaképességű személyek ellátására nem vagyok jogosult. A Járási Hivatal határozatát és az alapul szolgáló eljárás iratokat jelen beadványhoz **M/2** szám alatt csatoltam.

2019. április 15. napján a Járási Hivatal határozata ellen fellebbezést nyújtottam be az illetékes Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatalhoz másodfokú hatósághoz (a továbbiakban: „**Megyei Kormányhivatal**”). A Megyei Kormányhivatal 2019. április 25. napján kelt 91-2-00496/2019/1. számú határozatával az Járási Hivatal határozatát helybenhagyta, indoklásában megismételve a Járási Hivatal határozatának indoklását. A fellebbezést, a Megyei Kormányhivatal határozatát és az alapul szolgáló eljárás iratokat jelen beadványhoz **M/3-4** számok alatt csatoltam.

2019. június 5. napján a Megyei Kormányhivatal másodfokú társadalombiztosítási határozata (a továbbiakban: „**TB Határozat**”) felülvizsgálata iránt az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál (a továbbiakban: „**Közigazgatási Bíróság**”) keresetlevelet nyújtottam be, hivatkozással többek között a hatóság döntésének alaptörvény-ellenességére. A Közigazgatási Bíróság kereseti kérelmem a 4.K.27.067/2019/3. számú Jogerős Ítélettel érdemben elutasította. Keresetlevelem és a Jogerős Ítéletet jelen beadványhoz **M/5-6** szám alatt csatoltam.

2019. november 5. napján a Jogerős Ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúriához, hivatkozással az Alaptörvény, a Tbj. és az Mmtv. rendelkezéseinek megsértésére. A Kúria Kfv.X.38.292/2019/2. számú végzésével (a továbbiakban: „**Felülvizsgálati Végzés**”) felülvizsgálati kérelmem elutasította, azzal az indokkal, hogy abban nem került megjelölésre a *közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény* („**Kp.**”) 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági okok egyike sem, holott a megjelölés követelményét a Kp. nem írta elő. A felülvizsgálati kérelmemet és a Felülvizsgálati Végzést jelen beadványhoz **M/7-8** szám alatt csatoltam.

2 ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK

2.1 Az Alkotmánybíróság hatásköre

A jelen panasz elbírálására a tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének c) és d) pontjai, valamint az Abtv. 26. §-ának (1) bekezdése, 27. §-ának (1) bekezdése és 28. §-ának (2) bekezdése alapján rendelkezik hatáskörrel.

2.2 A panasz határidőben beadottnak minősül

A jelen panasz az Abtv. 30. §-ának (1) bekezdése értelmében határidőben beadottnak minősül, mivel azt írásban, a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül írásban benyújtottuk az ügyben első fokon eljáró bíróságnak.

2.3 A panasz benyújtásának feltételei teljesülnek

A panasz lentebbi indokolásában konkrétan, tételesen megjelöltem azon alapjogokat, amelyeket a Rendelkezések sértenek. Az Mmtv. jelen panaszban hivatkozott Rendelkezései velem szemben közvetlenül alkalmazásra kerültek a jelen panaszt megelőző hatósági és bírósági eljárásokban. Emellett a Felülvizsgálati Végzéssel ellen a Kp. 116. §-ának d) pontja értelmében a felülvizsgálat kizárt, így a jog sérelem orvoslására további jogorvoslati eljárás nem áll a rendelkezésemre.

2.4 A panasztételi jogosultság

A panasz benyújtásának feltétele, hogy az alaptörvény-ellenes Rendelkezések a panaszosnak, azaz nekem okozzanak jog sérelmet, tehát fennálljon az egyedi ügyben az érintettségem.

Előadom, hogy az Mmtv. 2. §-a szerinti, megváltozott munkaképességű személy vagyok, és a megváltozott munkaképességű személyek ott meghatározott ellátásaiból engem közvetlenül a sérelmezett Rendelkezések zárnak ki, tehát a Rendelkezések hiányában azokra jogosult lennék. Így engem mint az Mmtv. szerinti megváltozott munkaképességű személyt a Rendelkezések és az azok alapjául szolgáló eljárások közvetlenül érintenek.

Ennek alátámasztásául szolgál jelen beadványomban előadott tényállás, valamint az **M/2-8** alatt csatolt eljárási iratok.

2.5 Nyilatkozat személyes adatok nyilvánosságra hozataláról

Figyelemmel az Abtv. 52. §-ának (5) bekezdésére és 57. §-ának (1a) bekezdésére, kijelentem, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

2.6 Közvetlen érintettség

Hivatkozom arra, hogy indítványozóként a jelen alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló hatósági és bírósági eljárásokban fél voltam, továbbá az Mmtv. 2. §-ának hatálya alá tartozó megváltozott munkaképességű személy vagyok, ezért – mind az Abtv. 26. § (1) bekezdés, mind a 27. § szerinti kérelem tekintetében – érintettnek vagyok tekinthető.

Ennek alátámasztásául szolgál a jelen beadványomban előadott tényállás, valamint az **M/2-8** alatt csatolt eljárási iratok.

2.7 Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Alaptörvény 15. cikkének (1) bekezdése szerint a Kormány a végrehajtó hatalom általános szerve, amelynek feladat- és hatásköre kiterjed mindarra, amit az Alaptörvény vagy jogszabály kifejezetten nem utal más szerv feladat- és hatáskörébe. *Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL*

törvény (a továbbiakban: „Ákr.”) 7. § (1)-(2) bekezdései értelmében az ügyfél jogának megállapítása a hatóság döntésével történik, és a hatóság eljárása során közigazgatási hatósági ügyben az Ákr. rendelkezéseit alkalmazza. Az érintett ügyben hatósági döntés született, és a hatóság döntése ellen rendelkezésre álló, az Ákr. 114. §-a és 116. §-a szerinti jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.

Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el és a legfőbb bírósági szerv a Kúria. A bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről. A Kp. 99-111. §§-ai szerinti rendes, és 115-121. §§-ai szerinti rendkívüli jogorvoslatokat kimerítettem, és a Kp. 116. §-ának d) pontja miatt további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésemre.

Törvényi rendelkezés hatályon kívül helyezése kizárólag az Országgyűlés, megsemmisítése, illetve alkalmazásának megtiltása kizárólag az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság jelen eljárásán túl egyéb egyéni jogorvoslat számomra nem áll rendelkezésre érdekséreleim orvoslására.

A fentiek alátámasztásául szolgál a jelen beadványomban előadott tényállás, valamint az **M/2-8** alatt csatolt eljárási iratok.

3 INDOKOLÁS

Jelen alkotmányjogi panasz indokolásaként az alábbiakat kívánom előadni.

3.1 A Jogerős Ítélet és a Felülvizsgálati Végzés alaptörvény-ellenessége

3.1.1 Az emberi méltósághoz való jog, a szociális biztonsághoz való jog, a törvény előtti egyenlőséghez és egyenlő bánásmóddhoz való jog sérelme

(i) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

„II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„XV. cikk

(1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

(2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

(3) *A nők és a férfiak egyenjogúak.*

(4) *Magyarország az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósulását külön intézkedésekkel segíti.*

(5) *Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.”*

„XVI. cikk

(1) *Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.*

(2) *A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.*

(3) *A szülők kötelesek kiskorú gyermekükéről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.”*

„XIX. cikk

(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.”

„28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. [...]”

(ii) Alapjogi sérelem

Álláspontom szerint ügyem elbírása során alkalmazott jogszabályok értelmezése az Alaptörvény fentebb hivatkozott rendelkezéseit sérti, az alábbiak miatt.

Az Alaptörvény II. cikke deklarálja az emberi méltósághoz való jogot, amelynek értelmében „[a]z emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.” Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése szerint anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult. Az Alaptörvény XVI. cikkének (2)-(3) bekezdése szerint a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést, továbbá a szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni.

Hivatkozom továbbá az Alaptörvény XV. cikkének (1), (2) és (5) bekezdéseire, mely szerint a törvény előtt mindenki egyenlő, és Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés nélkül biztosítja, valamint külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

A fentiekre tekintettel álláspontom szerint az ellátásra jogosító időtartam számításakor, a jogalkotói értelmezésekor az Alaptörvény 28. cikke alapján az az értelmezés áll összhangban az Alaptörvény II. cikkével, valamint XIX. cikk (1) bekezdésével, az ebben megjelenő kifejezett alkotmányozói céllal és a támogatásra jogosultságot megalapozó élethelyzet megnevezésével, és így a Rendelkezések értelmében megváltozott munkaképességű személyek ellátására jogosultnak minősültem.

Összefoglalva, a Jogerős Ítélet alapjog-sértő, mivel ellentétes:

- Ad. 1.* az Alaptörvény II. cikkével, mert az ellátáshoz való jogosultság megtagadásával lehetetlenné tették számomra, hogy magamról és gyermekeimről gondoskodjak, amivel megsértették az emberi méltósághoz való jogomat;
- Ad. 2.* az Alaptörvény XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdéseivel, mert engem hátrányos megkülönböztetés ért az ellátás megtagadásával a velem összehasonlítható helyzetben lévő személyekhez képest;
- Ad. 3.* az Alaptörvény XVI. cikk (2)-(3) bekezdéseivel, mert az ellátás hiányában nem nyújthatom a tőlem szülőként elvárt támogatást és gondoskodást gyermekeimnek, mellyel a gyermekeim jogai is sérülnek;
- Ad. 4.* az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével, mert megtagadták tőlem a nekem, mint anyának és rokkant személynek, a törvény szerint járó támogatást; és
- Ad. 5.* az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és az Ákr. 62. §-ával, mert az elsőfokú hatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget.

Mіндеzekre tekintettel alapjog-sértő a Jogerős Ítélet azon megállapítása, mely szerint a megváltozott

munkaképességű személyek ellátására nem vagyok jogosult.

3.1.2 A tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog sérelme

(iii) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

„C) cikk

(1) *A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.*”

„I) cikk

(1) *Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.*”

„XXVIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

(7) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*”

„1. cikk

(2) *Az Országgyűlés [...]*

b) törvényeket alkot;”

„25. cikk

(1) *A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el.*”

„28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.”

(iv) Alapjogi sérelem

Álláspontom szerint a Kúria a Felülvizsgálati Végzésében törvényt alaptörvény-ellenesen értelmezve, helytelenül alkalmazott, és Alaptörvény által meghatározott hatáskörét és feladatát túllépve egészített ki eljárásjogi törvényt, és ezzel tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alapjogaim sérültek, az alábbiak szerint.

A Kp. 118. §-ának (1) bekezdésében az alábbi rendelkezés található:

„118. § [Döntés a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról]

(1) *A Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata*

a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy

d) a Kúria közölt ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt indokolt.”

A Kúria a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmemet azzal

az indokkal utasította el, hogy abban nem került megjelölésre a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági okok egyike sem.

Hivatkozom arra, hogy a Kp. 115. §-ának (1) bekezdése szerint jogerős ítélet ellen *jogszabálysértésre hivatkozással* terjeszthet elő felülvizsgálati kérelmet a fél. A felülvizsgálati kérelem tartalmára vonatkozóan a jogszabálysértés megjelölésén – és természetesen a bírósági beadványokra vonatkozó általános követelményeken – túl sem a Kp. sem a *polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény* (a továbbiakban: „Pp.”) mint annak háttérjogszabálya nem tartalmaz rendelkezést. A fent hivatkozott 118. §-a befogadhatósági okokat felsorolja, de nem írja elő, hogy azok megjelölése a felülvizsgálati eljárás eljárásjogi alapfeltétele lenne.

Törvényi rendelkezést kizárólag az Országgyűlés módosíthat és egészíthet ki.

Álláspontom szerint helytelen a Felülvizsgálati Végzés [5] pontjában foglalt, a Kp. 3. § (3) bekezdésére alapított jogértelmezés, hiszen a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági okok nem tartoznak a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásokra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása körébe. A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadhatósági okok, különösen a b) pont szerinti ok nem ténykérdés, fennállásának önmagában a hivatkozott jogsértésekből megállapíthatónak kell lennie, melyeken a felülvizsgálati kérelem alapul. Ugyanis a befogadhatóságnál nem *tényeket* kell vizsgálni, hanem ügy érdemére kiható *jogszabálysértést*. Az, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértés tekintetében valamelyik befogadhatósági indok fennáll-e, gyakorlatilag a Kúria szabad jogértelmezésébe tartozik, és fennálltát legfeljebb jogi érveléssel lehetne alátámasztani, tényekkel nem.

Tehát a Kúria természetesen szabadon dönthet a befogadhatóságról, de az indítványozó erre vonatkozó érvelését mint formaságot nem teheti a felülvizsgálati eljárás alapfeltételévé.

Analógiaként hivatkozom a Kp. és a Pp., a keresetlevél követelményeire vonatkozó rendelkezéseire. Ezzel azt kívánom alátámasztani, hogy amennyiben a jogalkotó a jogi érvelést, jogszabályhivatkozást vagy más jogi tartalmat a beadvány elbírálásának alapfeltételévé kívánja tenni, erre vonatkozó kifejezett törvényi előírást alkalmaz.

„37. § [A keresetlevél]

(1) A pert keresetlevéllel kell megindítani, amely tartalmazza [...]

f) a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelmet, az annak alapjául szolgáló tények, illetve azok bizonyítékai előadásával”

„170. § [A keresetlevél]

(2) A keresetlevél érdemi részében fel kell tüntetni: [...]

d) az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelést,”

A fentiek alapján a Kúria Felülvizsgálati Végzése alaptörvény-ellenes, mert a felülvizsgálati kérelmem érdemi vizsgálata nélkül visszautasításra került úgy, hogy eljárásjogi jogszabályt nem sértett, ilyen jogszabályi követelmény hiányára a tisztelt Kúria nem is hivatkozott. Erre tekintettel álláspontom szerint a Kúria Felülvizsgálati Végzése megsemmisítése indokolt.

3.2 Az Mmtv. alaptörvény-ellenes rendelkezései

Előadom, hogy álláspontom szerint engem alapjogi sérelem nem csak a Jogerős Ítélet és Felülvizsgálati Végzés alaptörvény-ellenessége miatt, hanem az alkalmazott jogszabályok alaptörvény-ellenessége miatt is, az alábbiak miatt.

A megváltozott munkaképességűek ellátásához való jogosultságom akadálya, hogy az Mmtv. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja az ellátást a Tbj. 5. §-a szerinti biztosított minőséghez, a szerzett biztosítási idő mértékéhez köti, melyet négy gyermekes anyaként nem tudtam teljesíteni. Az állam azzal, hogy biztosított státuszt követel meg és a GYES ellátásra való jogosultság időtartamát nem számítja bele a biztosítási időbe, azt az álláspontot közvetíti, hogy a gyermekvállalás, gyermekek gondozása és nevelése nem minősül többek között a munkaviszonyban való munkavégzéshez mérhetően hasznos tevékenységnek a közösség számára.

Az Alkotmánybíróság az Mmtv. 2. § (1) bekezdése alaptörvény ellenességének vizsgálata során az alkotmányjogi panasz befogadásáról szóló döntésében alapvető alkotmányossági jelentőségű kérdésként értékelte „*azt, hogy egy fogyatékkal élő gyermeket nevelő anya, aki maga is egészségromlást szenvedett el, kerülhet-e olyan helyzetbe, hogy semmilyen ellátásra nem lesz jogosult, figyelembe véve a gyermek jogát arra is, hogy családban nevelkedjen – [az Alkotmánybíróság tanácsa] alapvető jelentőségű kérdésnek ítélte*” {lásd: 3222/2018 (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [39]}.

Álláspontom szerint az Mmtv. 2. §-a (1) bekezdésének a) pontja és 2. §-ának (3) bekezdése alaptörvény-ellenes, és az Alkotmánybíróság általi megsemmisítése indokolt, mert sérti az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jogot, XIX. cikke szerinti szociális biztonsághoz való jogot, XVI. cikkének (2)-(3) bekezdése szerinti nevelés megválasztásához való jogot, továbbá az Alaptörvény XV. cikkének (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőséget és XV. cikkének (2) bekezdése szerinti diszkrimináció tilalmát, az alábbiak szerint.

3.2.1 Törvény előtti egyenlőség, egyenlő bánásmódhoz való jog sérelme

(i) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

„XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

(ii) Alapjogi sérelem

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XV. cikkét értelmezve a következőket deklarálta: „*a hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. A hátrányos megkülönböztetés tilalma nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok terén tett megkülönböztetésekre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányosértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A megkülönböztetés pedig akkor alkotmányellenes, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy az alapjognak nem minősülő egyéb jogra vonatkozó, személyek közötti hátrányos megkülönböztetés vagy más korlátozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a sérelem összefüggésben áll valamely alapjoggal, végső soron az emberi méltóság jogával, és a megkülönböztetésnek, illetve korlátozásnak nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka, vagyis önkényes* {lásd összefoglalóan: 14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]}. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének ezt az értelmezését követte a 32/2015. (XI. 19.) AB határozat is (Indokolás [78]–[80] és [91]).”

Magyarországon a társadalombiztosítási ellátásoknál főszabályként az ún. járulékfizetésen alapuló biztosítási elv érvényesül. Ennek megfelelően Tbj. 2. §-ának (3) bekezdése alapelveként rögzíti, hogy

a kötelező társadalombiztosítás rendszerében a biztosított – e törvény vagy társadalombiztosítási ellátást megállapító törvény eltérő rendelkezése hiányában – az egyéni felelősség elvének megfelelően, az e törvényben meghatározott járulékfizetési kötelezettség alapján szerezhet jogot saját maga és törvényben meghatározott hozzátartozója javára az egyes társadalombiztosítási ellátásokra.

Álláspontom szerint az Mmtv. 2. §-ának (1) és (3) bekezdése jogellenes hátrányos megkülönböztetést jelent, az alábbiak miatt.

A törvényhely társadalombiztosítási járulékot fizető magyar állampolgárok homogén csoportján belül, a befizetett járulék forrása szempontjából hátrányosan különbözteti meg azokat, akik a járulékokat törvény alapján járó gyermekgondozást segítő ellátás vagy gyermeknevelési támogatás terhére fizetik be azokhoz képest, akik azt más forrásból fizetik, és ezzel egyben a gyermeket vállaló, gyermekeket nevelő és gondozó nőket jogellenesen hátrányosan különbözteti meg az azonos összegű járulékot fizető más személyektől. A diszkrimináció azt a hátrányt eredményezi, hogy a megkülönböztetett személyek súlyos egészségromlásuk, munkaképtelenné válásuk esetén, családi állapotuktól, nevelési gondozási és nevelési kötelezettségeikre tekintet nélkül társadalombiztosítási ellátásra egyáltalán nem lesznek jogosultak.

Törvény határozza meg, hogy kik szereznek biztosítási időt és kik nem. Másrészt a biztosítási idő szerzése jogkérdés, nem ténykérdés. Ezen túl a biztosítási idő megszerzésének közvetlen alkotmányos alapja nincsen, míg az állampolgárságnak és a közösség számára hasznos tevékenységhez igazodó, akár a járulékfizetésen alapuló szociális ellátásnak igen. Nem lehet törvény által intézményesített biztosítási időre vetítve vizsgálni alapjogi kérdést, hiszen éppen a törvényi szabályozás által teremtett diszkriminatív helyzet a vizsgálat tárgya. Tehát jelen ügyben sérelmezett törvényi rendelkezések vizsgálatánál nem a biztosítási idő meglétét, hanem a közösség számára hasznos tevékenység végzését indokolt a csoportképző ismérvként figyelembe venni.

Álláspontom szerint a megkülönböztetés a tárgyilagos mérlegelés szerinti ésszerű indokon nem alapszik, és így önkényes. A járulékfizetésen alapuló biztosítási elv sem indokolja semmilyen tekintetben a befizetett járulék forrása szerinti megkülönböztetést, különös tekintettel olyan diszkriminációt, amely védett tulajdonságot – nevezetesen az anyaságot és közvetetten a női nemet – érinti. E körben ismételten hivatkozom a fenti pontban kifejtettekre, mely szerint az Alaptörvény értelmében a szociális intézkedést igénybe vevő személyek közötti egyetlen alkotmányosan igazolható megkülönböztetési indok a közösség számára hasznos tevékenység végzése.

Engem hátrányos megkülönböztetés ért gyermekeim nevelésének, gyermekeimről való gondoskodás módja és az Alaptörvény és az irányadó jogszabályok alapján, jogszerűen igénybe vett támogatás jellege miatt, azáltal, hogy a gondoskodás egyéb módját választó személyek adott esetben a megváltozott munkaképességű személyek ellátására jogosultak lehetnek, amíg ezt tőlem megtagadják, anélkül, hogy ennek a korlátozásnak tárgyilagos mérlegelés szerint ésszerű indoka nincs.

Hátrányos megkülönböztetés ért engem a fentiekén túl azokkal a megváltozott munkaképességű személyekkel szemben is, akik megkapták a rokkantsági vagy rehabilitációs alapon nekik járó ellátást, majd ennek folyósítása alatt váltak a GYES-re jogosulttá, mely esetben mindkét juttatást párhuzamosan jóváírják számukra a Cst. 27. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján. Ez alátámasztja, hogy a két ellátásnak párhuzamosan biztosítandónak kell lennie, tekintetbe véve, hogy teljesen különböző jogosultsági alapon nyugszanak. Esetemben tehát az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezés szerint a jogalkotó szándéka nem irányulhatott arra, hogy a hozzám hasonló helyzetben lévők ne legyenek jogosultak a megváltozott munkaképességű személyek ellátására.

A fentieket támasztja alá továbbá, hogy egy e területen korábban felmerült joghézagot a törvényalkotó

az Alkotmánybíróság 3222/2018 (VII. 2.) AB határozatát követően (de erre vonatkozó kötelezettség hiányában) már orvosolt az Mmtv. 2. § (3) bekezdésének módosításával aszerint, hogy a biztosítás idejébe beszámíttatni rendelte az otthongondozási díj és az ápolási díj folyósítási idejét (holott ezek szintén rendszeres pénzellátásnak minősülnek az Mmtv. 1 § (1) bekezdés a) pont 10. alpontja szerint).

3.2.2 Az emberi méltósághoz, és a szociális biztonsághoz való jog sérelme

(i) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

„II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„XIX. cikk

(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.”

„XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.

(3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. E kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását.”

„XXX. cikk

(1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

(2) A közös szükségletek fedezéséhez való hozzájárulás mértékét a gyermeket nevelők esetében a gyermeknevelés kiadásainak figyelembevételével kell megállapítani.”

„Q cikk

(1) Magyarország a béke és a biztonság megteremtése és megőrzése, valamint az emberiség fenntartható fejlődése érdekében együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával.

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

(ii) Módosított Európai Szociális Karta érintett rendelkezései

„13. cikk

A szociális és egészségügyi segítségre való jog

A szociális és egészségügyi segítségre való jog hatékony érvényesítése céljából a Felek vállalják, hogy:

1. biztosítják a megfelelő támogatást minden olyan személy számára, aki nem rendelkezik megfelelő erőforrásokkal és

aki nem képes ilyen erőforrásokat saját erőből vagy más forrásokból, így valamilyen társadalombiztosítási program keretében sem biztosítani, vagyis betegség esetén az állapota által megkívánt ellátást megkapja; [...]”

(iii) Alapjogi sérelem

Azzal, hogy a hatályos magyar szabályozás lehetővé teszi, hogy – szemben más megváltozott munkaképességű személyekkel – ne legyek jogosult semmilyen szociális ellátásra, a családom, különösen én és gyermekeim rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe kerültünk. Számomra a jövőbeli jövedelemszerzés, saját magam és gyermekeim ellátása, gyermekeim gondozása és nevelése a jövőben kizárt, tekintve, hogy 13%-os az egészségi állapotom mértéke, a rehabilitációm nem javasolt, és kizárólag folyamatos támogatás mellett vagyok foglalkoztatható, így a jövőben sem fogom tudni teljesíteni a biztosítási időre vonatkozó ésszerűtlen törvényi követelményeket. A megváltozott munkaképességűek ellátásától való megfosztással tehát az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogom is sérül, hiszen a törvényhely megfoszt a jövőbeli jövedelemszerzés és gyermekeimről való önálló gondoskodás reményétől is.

Továbbá sérülnek a gyermekeim Alaptörvény XVI. cikkében foglalt jogai, hiszen kiskorú gyermekeimről erre irányuló kötelességem ellenére sem tudok önállóan gondoskodni, a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésükhöz szükséges védelmet és gondoskodást nem tudom önállóan biztosítani.

Bár a Magyar Államnak az a célkitűzése az Alaptörvény XIX. cikkbe foglalt szociális biztonsághoz való joggal, ezen belül a rokkantság esetén járó támogatással kapcsolatban, hogy *minden* magyar állampolgárt megillessen, a gyakorlatban ennek biztosítása az állam teherbíró képességétől függ. Azonban az államnak ez a vállalása, illetve a jogosultsági feltételek megállapítása nem valósíthat meg önkényes hátrányos megkülönböztetést, amint azt az előző pontban részletesen kifejtettem.

Bár az állam a lehetőségeihez mérten nyújtja, a szociális biztonsághoz fűződő jogosultság nem üresíthető ki. A korábbi alkotmány – az Alaptörvény XIX. cikke hivatkozott rendelkezéseivel tartalmilag megegyező - 70/E. §-át érintően az Alkotmánybíróság korábbi, 32/1998. (VI. 25.) AB határozat rendelkező része kimondta, hogy „*az alkotmány 70/E. §-ában meghatározott szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó olyan megélhetési minimum állami biztosítását tartalmazza, amely elengedhetetlen az emberi méltósághoz való jog megvalósulásához*”. Tehát az Alkotmánybíróság korábban a szociális ellátásnak egy bizonyos minimumát az emberi méltósághoz való jog részeként fogta fel, és rögzítette, hogy a megélhetési minimum mint követelmény a nyugdíjra és más társadalombiztosítási juttatásokra, illetve a szociális ellátásokra is én érvényesítendő. Az Alkotmánybíróság a 42/2000. (XI. 8.) határozatában megismételte korábbi álláspontját, hozzátéve, hogy „*... A megélhetési minimumot biztosító szociális ellátások rendszerének kialakításakor alapvető alkotmányi követelmény az emberi élet és méltóság védelme*”.

Az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésével kapcsolatban kiemeljük, hogy annak első két mondata együttes értelmezéssel nyeri el valódi tartalmát, hiszen az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése minden alapvető jogra vonatkoztatva rögzíti, hogy az itteni alapvető jogi deklarációk alapján a részletes szabályokat a törvények állapítják meg. Ennélfogva a XIX. cikk (1) bekezdésének második mondatában ennek megismételt szerepeltetését nem lehet az alapvető jogi jelleg megvonásaként és pusztán csak alaptörvényi háttérként értelmezni. Ennélfogva az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdése alapvető jogot biztosít az ott meghatározott személyi körnek.

A fentiekén túl a 2009. évi VI. törvény által kihirdetett Módosított Európai Szociális Karta 13. cikkének rendelkezéseit is sérti a Magyar Állam azzal, hogy a jelenlegi jogszabályi környezetben nem biztosítja a megfelelő támogatásomat annak ellenére, hogy nem rendelkezem megfelelő

erőforrásokkal és nem vagyok képes ilyen erőforrásokat saját erőmből vagy más forrásokból, így valamilyen társadalombiztosítási program keretében sem biztosítani.

A fentiek miatt tehát az Mmtv. 2. § (1) bekezdésének a) pontja, és a 2. § (3) bekezdése alaptörvényellenes és Alkotmánybíróság általi megsemmisítése indokolt.

Tisztelettel:

Molnárné Posztós Zsuzsanna
panaszos

Mellékletek:

- M/1 – Ügyvédi meghatalmazás – 1 db. eredeti pld.
- M/2 – A Járási Hivatal határozata és szakértői vélemény – 1 db. másolati pld.
- M/3 – Fellebbezés – 1 db. másolati pld.
- M/4 – Megyei Kormányhivatal határozata és az alapul szolgáló eljárési iratok – 1 db. másolati pld.
- M/5 – Keresetlevél – 1 db. másolati pld.
- M/6 – Jogerős Ítélet – 1 db. másolati pld.
- M/7 – Felülvizsgálati Kérelem – 1 db. másolati pld.
- M/8 – Felülvizsgálati Végzés – 1 db. másolati pld.